

és fél, két negyed egyre, kettőre, szintúgy érthető, jók, s tetszés szerint válogathatnak bennök. Nem. Nekik a kész kifejezés nem kell; hanem csinálnak újat. S ha mégis a „tizenegy“ „huszonkettő“ mintájára *ötönfél, hatonfél, tizenfél*-t mondanának, annak legalább volna értelme. De nem. *Félöt* az sokkal nőbelebb!... Félmillió ugyan nekik is ötszáz ezer, fél száz előttök is ötven; hanem már *féltsz* az kilencz és fél. Ja bauer! das ist etwas anderes!“

Van-e tehát nálunk foganatja a figyelmeztetésnek? Van, hanem szép foganat, mondhatjuk. A kiknek kellene írtani a gyomot, azok terjesztik, szaporítják legjobban.

Még egyszer kérve kérjük tehát, ne rontsák mintegy szántszándékkal ezt a nyelvet, a mely az övék is; hanem inkább nyújtsanak segédkezet, s dolgozzunk együtt, vállvetve a gyomkipusztításában.

FELSZÓLÍTÁS.

1. Gyűjtsük a mester-műszókat!

A mester-műszók nem csak mint a műveltség történetének adatai fontosak, hanem fontosak még a nyelvtudományra nézve is. Kérjük tehát mindazokat, a kik egyik-másik mesterségnek műszereit ismerik vagy megismerhetik, gyűjtsék össze, ha csak szerét tehetik, teljes számmal, az idegent ép úgy mint a magyart, s mindegyiket híven úgy jegyezve föl, a mint ejteni hallják, pl. lájsztni: kaptafa (a csizmadiáknál), ráf (kovácsoknál) sat.

2. Miként írjuk le a néphagyományokat?

Az egybegyűjtött néphagyományok csak azon esetben tekinthetők a népszellem hű nyilatkozásának, csak akkor lesznek teljesen kielégítő, ha a lehető leghívebb alakban vannak közölve, ha azokat mindenki, az alak- vagy mondattani kérdésekkel foglalkozó ép úgy, mint a hang törvényeinek kutatója, hiteles forrásul használhatja. Még egyszer felszólítjuk tehát a t. gyűjtőket s kérjük, ne legyenek semmi figyelemmel az orthographiára, hanem följegyzéseikben csupán és egyedül az ejtés legyen irányadó; pl. a hol a nép *ides*-t, *iêdes*-t, *êdes*-t mond *édes* helyett, *ápám* a *pám* helyett, *mejjét*, *mejet* melylyet h., *ború* *borúl* helyett, azt híven úgy írják le, a mint hallották; tehát *adja*, *lát-szik*, *tekintse*, *hozdsza ide* csak akkor írják, mikor így vannak mondva (a mit különben aligha hall valaki magyar ember ajkáról), ellenkező esetben *agygya*, *láczzsik*, *tekintse*, *hocside*, sat.
